

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2994/07
11.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Министарства правде, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Крагујевцу Гж. 93/07 од 06.03.2007. године, у седници одржаној 11.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Окружног суда у Крагујевцу Гж. 93/07 од 06.03.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Тополи П. 119/06 од 02.11.2006. године, тужба тужиоца АА, поднета преко пуномоћника АБ, адвоката, одбачена је као неуредна.

Решењем Окружног суда у Крагујевцу Гж. 93/07 од 06.03.2007 године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована, а првостепено решење је потврђено.

Против решења другостепеног суда, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану одлуку на основу члана 399 и члана 412. став 5. ЗПП ("Службени гласник РС", бр.125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У тужби, коју је у конкретном случају у име странке (тужиоца) поднео адвокат, као тужени је означено Министарство правде.

Побијаном одлуком судови су применом одредбе члана 103. став 6. ЗПП одбацили тужбу као неуредну.

Према одредби члана 73. став 1. Закона о парничном поступку, странка у поступку може бити свако физичко и правно лице.

Министарство правде нема својство правног лица, већ правни субјективитет добија преко Републике Србије, која у конкретном случају није означена као тужена, па тужба не садржи све што је потребно да би се по њој могло поступати, јер као тужени није означено лице које може бити странка у поступку.

Имајући у виду да одредба члана 103. став 6. ЗПП обавезује суд да одбаци поднесак који је у име странке поднео адвокат, а који је неразумљив или не садржи све што је потребно да би се по њему могло поступати, то Врховни суд налази да је у конкретном случају тужба правилно одбачена као неуредна.

Неосновано се у ревизији истиче да се у конкретном случају ради о отклоњивом недостатку, те да је суд био у обавези да примени одредбу члана 78. став 1. ЗПП, односно да позове тужиоца да изврши потребне исправке у тужби. Наиме, према члану 103. став 1. ЗПП, поднесак, дакле и тужба, може се вратити ради исправке само странци која нема пуномоћника адвоката, а одредбе члана 103. став 1 до 5. ЗПП не примењују се ако странка има пуномоћника који је адвокат (члан 103. став 6. ЗПП).

На основу члана 405. став 1. ЗПП, у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЗ